

עלון אור הזוהר



בְּטוֹל גְּזֵירַת גֵּיוֹם בְּנֵי הַיְּשִׁיבוֹת בְּדָקָה אַחַת לְיַמּוּד זוֹהַר הַקְּדוּשָׁה

דָּוִד הַמֶּלֶךְ בְּתַהֲלָיִם (פרק מד ד) אֹמֵר, "כִּי לֹא בְּחֶרֶב־כַּף יָרְשׁוּ אֶרֶץ וְזָרוּעַם לֹא הוֹשִׁיעָה לָמוּ כִּי יִמְיִנָּה... וְאוֹר פְּנִיָּה כִּי רְצִיָּתָם", וּבִיָּאֵר בְּתַרְגוּם יוֹנָתָן: אַרוֹם לֹא בְּגַבּוּרַת סִיפְהוֹן יִרְיָתוֹ אַרְעָא, וְתַקּוּף אֲדַרְעִיהוֹן לֹא פִרְקַת לַהוֹן, אַרוֹם יִמְיִנַךְ וְאֲדַרְעַ גַּבּוּרְתַךְ, וְנַהוֹר זִיו יִקְרַךְ, אַרוֹם כָּל זְמַן דְּעַסִּיקוּ בְּאוּרִיתָא אַתְרַעִיתָא בַּהוֹן.

פִּירוּשׁ, שְׁלֹא הִצְבֵּא וְלֹא הִמְטוּסִים וְלֹא הִטְנָקִים וְלֹא הִטְלִים הֵם מְגִינִים עַל הָאֶרֶץ, אֲלֵא הָאֲרַת הַשֵּׁי"ת לַעַם יִשְׂרָאֵל עַל יַדֵּי הַתּוֹרָה, "אַרוֹם כָּל זְמַן דְּעַסִּיקוּ בְּאוּרִיתָא אַתְרַעִיתָא בַּהוֹן". פְּסוּק זֶה הוּא נִמְצָא בְּלִימּוּד הַיּוֹמִי "חֶק לְיִשְׂרָאֵל" פֶּרֶשֶׁת פִּנְחָס לְיוֹם שְׁנִי, וְכִידּוּעַ שֶׁהִמְרַח"ו תִּיקֵן עַל פִּי דְּבַרֵּי הָאֲרִיז"ל אֶת סֵדֶר לִימּוּד הַחֶק לְיִשְׂרָאֵל לְכָל יְהוּדֵי וִיהוּדֵי מֵהַפְּשׁוּט וְעַד

הלמדן הגדול ביותר, ונאמר ברוח הקודש, ובכל יום רואים כמעין נבואה שמדבר מענינא דיומא. ועכשיו שכל בני הישיבות בסכנה שרוצים לגייסם לצבא, ולבטל את תורתם ח"ו, וביותר שכל יושבי ארץ ישראל נמצאים בסכנה גדולה!!! כי בלי לימוד התורה הקדושה כל הצבא לא יעזור ולא יגן כלל, אם כן מה העצה היעוצה שכל גדולי ישראל מתחבטים ושוברים את הראש מה לעשות, ומן השמים עוד לא גילו להם, וזהו פלא גדול מה שהיה גלוי וידוע לכל גדולי הדורות מהרמח"ל והגר"א ולמעלה בקודש ועד לבד"ץ הגדול שבירושלים משנת תרפ"א בארץ ישראל, ובעל הסולם באותה השנה באירופא [ראה דברי אלף גדולי ישראל מדורות הקודמים בספר "אור הזוהר", וכן דברי כל גדולי ישראל הספרדים והאשכנזים עם בד"ץ עדה החרדית בתשס"ב - ס"ח] שרק בלימוד הזוהר הקדוש יחד כל שבטי ישראל, יתבטלו כל הגזירות.

והצה"ק הרב פתייה זי"ע בשנת תרע"ד אמר, שכל גזירת גיוס הבחורים לצבא היא בגלל ביטול לימוד הזוה"ק. - וכדברי הרמח"ל (באגרות) שנשמעים כמו נבואה לזמנינו זה, וז"ל: **וְעַתָּה אֶל יִשְׁלִיכוּ חֻמֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַדָּבָר הַזֶּה אַחֲרֵי גֹם, כִּי אֲנִי אֶלְמָלָא נִתְיָשֵׁר חֲלִי הָיִיתִי קוֹבֵעַ דְּבָר זֶה בְּכָל מְקוֹם וּמְקוֹם, אָבֵל כְּבוֹד תּוֹרַתְכֶם יִקַּח אֶת הָעֵצָה הַזֹּאת וְיִהְיֶה לוֹ לְזִכּוֹת, כִּי אֵין**

כְּמוֹהָ לְטוֹבָה לְכֹל יִשְׂרָאֵל, וְכֹל אֶחָד בְּמִקּוּמוֹ יְכוּל לַעֲשׂוֹתוֹ כִּי לֹא דָבָר קָשֶׁה הוּא כְּלָל". וּמִי לָנוּ גְדוֹל כְּהֶרְמַח"ל זְכוּתוֹ יְגַן עָלֵינוּ אֲמֵן אֲשֶׁר הָיָה בְּקִי עֲצוּם בְּכֹל מַכְמֵי הַתּוֹרָה וְלֹא מֵצֵא עֲצָה לְבַטֵּל גְּזֵרוֹת מַעַם יִשְׂרָאֵל אֲלֵא אֶת הָעֲצָה הַזֹּה, לְמוֹד בְּסֵפֶר הַזֹּהַר בְּרִצְפָּה לְאֵל הַפֶּסֶק, שְׁבִכַח הַקִּדְשָׁה הָעֲלִיּוֹנָה שֶׁל סֵפֶר הַזֹּהַר הַקְּדוֹשׁ לְבַטֵּל כָּל גְּזֵרוֹת וּלְקַרֵּב הַגְּאֻלָּה בְּרַחֲמִים.

ידוע, שְׁמִתוֹךְ מֵדַת הַרַחֲמִים הָאֵינְסוּפִית שֶׁל הַבּוֹרָא, לַעֲמוֹ יִשְׂרָאֵל, לְפָנָי כָּל דִּין אוֹ גְּזֵרָה קָשָׁה מִשָּׁמַיִם, עוֹשִׂים חֶסֶד עִם הָאָדָם וְנוֹתְנִים לוֹ הַזְדַּמְנוֹת לְבַחֵר בְּטוֹב עַל מְנַת לְבַטֵּל אֶת הַגְּזֵרָה מֵעָלָיו. וְמֵה שְׁנֹכּוֹן לְגַבֵּי גְזֵרוֹת הַפֶּרֶט תִּקְרָה לְגַבֵּי גְזֵרוֹת הַכְּלָל. לְפָנָי הַגְּזֵרָה אוֹ "הַמַּכָּה" שֶׁל הַשּׁוֹאָה הָאֵימָה, ה' שׁוֹלַח הַזְדַּמְנוֹת לַעֲמוֹ יִשְׂרָאֵל לְבַחֵר בְּטוֹב וְשׁוֹלַח "תְּרוּפָה" עִם שְׁלִיחַ בְּדַמּוֹתָיו שֶׁל בַּעַל הַסֵּלֶם, לְלַכֵּת לַקְהֵלוֹת הַיְהוּדִיּוֹת בְּפוֹלִין וְלוֹמַר לָהֶם לְלַמַּד זוֹהַר הַקְּדוֹשׁ. בַּעַל הַסֵּלֶם צָפָה בְּרוּחַ קְדָשׁוֹ עֲשָׂרִים שָׁנָה לְפָנָי מִלַּחֲמַת הָעוֹלָם הַשְּׁנֵיָה אֶת הַשּׁוֹאָה הַהוֹלֵכֶת וְקַרְבָּה, הוּא הַלֵּךְ וְזַעַק וּבְפָנָי כָּל הַרְבָּנִים וַיהוּדֵי אֲרוּפָה, הַרְעִישׁ עוֹלָמוֹת כְּדֵי שִׁילְמָדוֹ אֶת הַזוֹהַר הַקְּדוֹשׁ, כִּי יָדַע שֶׁזוֹ הַתְּרוּפָה הַקְּדוֹשָׁה לְהַצִּיל יְהוּדֵי אֲרוּפָה מֵהַשּׁוֹאָה הָאֵימָה. הַסֵּטְרָא אַחְרָא (הַיֵּצֵר הַרַע), כְּמוֹכֵן, מְאֹד מְפָרֵעַ בְּבַחֲרִיהָ, לְבַחֵר בְּטוֹב, וּמִקְשָׁה אֶת לְבָם שֶׁל רְאֵשֵׁי הַקְהֵלוֹת הַיְהוּדִיּוֹת. קָשָׁה לָהֶם

להאמין שמרחפת עליהם גזרה כל כך קשה של שואה, זה הרי לגמרי לא הגיוני, וכנגד זה (לשם הבחירה) מצד הטוב, גם קשה להאמין באותה מדה שתרופה רוחנית של למוד הזוהר... שאולי שיכת רק לצדיקים, יכולה לבטל גזרות. את התוצאות העגומות של השואה כלנו יודעים, בואו לא נתן להסטוריה לחזר על עצמה!!! בואו לא נטמן את ראשנו בחול!!! אי אפשר לברח מהתקון! האם זה הגיוני שתפל עלינו פצצת אטום? האם זה היה הגיוני שהיתה השואה? ה' שוב שולח לנו תרופה הוא לימוד זוהר הקדוש, כמו שהבטיח לנו משה רבנו בזה"ק **ברעיא מהימנא** (פרשת נשא דף קכ"ד:) **והמשפילים יזהירו כזוהר הרקיע בהאי חבורא דילך דאיהו ספר הזהר, מן זוהרא דאימא עלאה תשובה. באלין לא צריך נסיון, ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי, דאיהו האי ספר הזהר, יפקון ביה מן גלותא ברחמי. ויתקיים בהון, (דברים לב) ה' בדרך ינחננו ואין עמו אל נכר, עד כאן לשונו.**

למה אתם מחפשים? האם לא מספיק סובלים עם ישראל צרות ואסונות מחרידים, כמה גדולי ישראל שנפטרו, ועדיין לא מבינים על מה עשה ה' ככה, ומה רוצים מאתנו, אבל ה' יתברך שלח לנו את צדיקיו גדולי הדורות שחזו מראש מה השם רוצה מאתנו, כי כידוע אנחנו הדור האחרון סוף הגלות לפני הגאולה,

והגאולה הזאת אי אפשר שתבא אלא בלימוד התורה, רק שוכחים שיש לתורה פרד"ס פ'שט ר'מז ד'רוש ס'וד, כמו שכתב האור החיים הקדוש, (ויחי), וכל מי שלא עוסק בארבעת חלקיה, עליו יוצאת בכל יום בת קול וצווחת "אוי להם לבריות מעלבונה של תורה" (מהרח"ו).

וכתב השלה"ק וז"ל: שֶׁחֲבוּר מֵהַזֶּהר הָיָה עֲתִיד לִהְיוֹת גָּנוּז וְכוּ' עַד שְׂיָבֹא הַדּוֹר הָאַחֲרוֹן בְּסוֹף הַיָּמִים שְׂאֵז יִתְגַּלֶּה לְתַחְתּוֹנִים, וּבְזָכוֹת הָעוֹסְקִים יָבֹא מְשִׁיחַ, כִּי אֵז תִּמְלֵא הָאָרֶץ דְּעָה בְּסִבְתּוֹ, אֲשֶׁר זֶה תִּהְיֶה סִבָּה קְרוֹבָה לְבִיאָתוֹ. וְזֶהוּ שְׂאֵמֵר וּבִגְיִינָה וְשִׁבְתֶּם אִישׁ אֶל אַחֲזָתוֹ וְכוּ', כְּדֵי שְׂבִזְכוֹת זֶה יִגְאָלוּ יִשְׂרָאֵל, כְּשֵׁם שֶׁלֹּא נִגְאָלוּ יִשְׂרָאֵל מִמְצָרִים עַד שֶׁהֶצְרַךְ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְקַדְּשֵׁם בְּדָם פֶּסַח וּבְדָם מִילָה, כֵּן גְּאֻלָּה הָעֲתִידָה לֵאמֹר תִּהְיֶה הַגְּאֻלָּה עַד שְׂיִזְכּוּ לְתוֹסֵפוֹת הַקְּדוּשָׁה הַזֹּה, וְהוּא רְצוֹן הָאֵל יִתְבָּרַךְ, וְאֲשֶׁרֵי הַזּוֹכֶה בָּהּ. (שְׁל"ה, עֲשֶׂרָה מֵאֲמֵרוֹת, מֵאֲמֵר רֵאשׁוֹן). וְכֵן כָּתַב הַגָּאוֹן מוֹיִלְנָא (אֶבֶן שְׁלֵמָה פֶּרֶק י"א אוֹת ג'): הַגְּאֻלָּה וּבִיאַת הַמְּשִׁיחַ תְּלוּיִים רַק בְּלִמּוּד הַקְּבָלָה. וּבִישְׁעִיה (ר' ט') כָּתַב, שֶׁהֵיכַר הָרַע עוֹשֶׂה שֶׁלֹּא יִלְמַד קְבָלָה, כִּי יוֹדֵעַ שֶׁעַל יָדֵי לִימוּד זֶה יֵשׁוּב הָאָדָם בְּתִשׁוּבָה שְׁלִימָה. וּבִסְפֵר הַקְּנֵה כָּתַב עַל דְּבָרֵי הַנְּבִיא מְלָאכִי (ג') י"ח) "וְשִׁבְתֶּם וּרְאִיתֶם בֵּין צְדִיק לְרָשָׁע בֵּין עֶבֶד אֱלֹהִים לְאֲשֶׁר לֹא עֲבָדוֹ", עוֹבֵד אֱלֹקִים הֵינּוּ הָעוֹסֵק בְּתִלְמוּד

ובזוהר. לא עָבְדוּ - הָעוֹסֵק בְּתַלְמוּד לְבַד וְאִינוּ עוֹסֵק בְּזוהר (רבי צבי אלימלך שפירא מדינוב, מהרצ"א, מעין גנים, פ"א אות ב). וזהו הבריור האחרון לפני התקיימות הנבואה (שם, כג) "הִנֵּה אֲנֹכִי שֹׁלַח לְכֶם אֶת אֱלֹהֵי הַנְּבִיאִים לְפָנַי בּוֹא יוֹם ה' הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא, כִּי הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ מִחֲכָה וּמִצַּפָּה שְׂכַל הַיְהוּדִים יִלְמְדוּ זוה"ק, ובזה יתלקטו הניצוצות הקדושים, ולא ידח ממנו נידח, ואז יגלה ויופיע מלך המשיח וילמד לכל ישראל את סודות התורה, מה שלמדו עכשיו, ולא הבינו. ובספר יסוד ושורש העבודה (שער הניצוץ) כתב, וז"ל: אחי ורעי, אם כל כך גדולה לשמים שיאו ומעלתו, וכמה תקיף חילא דהאי אילנא רברבא של לימוד ספר הזוהר הקדוש, ושורש בארץ גזעו לשלח רצוצים חפשי מן הגלות המר, האיך לא יתלהב לב האדם להעיר אוזן, לשמוע כלימודים, לקבוע שיעור קבוע בכל יום בזוהר הקדוש ובתיקונים ושאר ספרי המקובלים וכו', עכ"ל.

בואו וראו איך הזוהר הקדוש הציל את בחורי ישראל שלא ילכו לצבא, ואיך שהציל את העיר, וברגע שלא היה הזכות של הזוהר הקדוש - נחרבה כל העיר והרגו וחמסו כמו בשואה רח"ל

אלו דברי המקבל האלקי רבי יהודה פתיה זצוקללה"ה בהקדמתו לספרו בית לחם יהודה, וז"ל: ... כי מי

שלא טעם טעם חכמת האמת כאלו לא ראה מאורות מימיו, ואוי להם לבריות מעלבונה של תורה. והאומר די לי בנגלות אין לי עסק בנסתרות, טב ליה דלא איברי בעלמא כמבאר בתקונים תקון מ"ג. ופרש הרב כסא מלך שם וז"ל בקצור, שאם היה עם הארץ יותר טוב לו כי אינו פוגם אם אינו לומד קבלה כי אין לטיל בפרדס קדם שימלא כרסו בשר ויין אבל מאן דיליף תורה שבעל פה ענשו כל כך גדול אם לא ילמד קבלה ואדרבא פוגם בלמודו (כמבאר בשער הגלגולים סוף הקדמה י"ז, וז"ל: ומי שלא עסק בסודות התורה פוגם בתפארת דאצילות וכו', יעוין שם) וטב ליה דלא יוליף ליה כי אחזר עלמא לתהו ובהו שהוא סוד שבירת הכלים וכו'. והמתרשל גורם ארץ גלותא ובפרוש אמר אליהו לרבי שמעון בתיקונא שתיתא דבהאי ספר הזהר יתפרקון מן גלותא כד אתגליא בדרא בתראה, כי למוד הזהר בגירסא בעלמא בונה עולמות כל שכן אם יזכה ללמד ולהבין פרוש מאמר אחד יעשה בו תקון למעלה בשעה אחת מה שלא יעשה בלמוד הפשט שנה תמימה, עד כאן לשונו.

ובזהר בהעלתך (דף קנב.) קרי לעוסקים בחכמת האמת אינון דהוו קיימי בטורא דסיני, [ונכתב בצדו, א"ה: משמע אותם שאינם יודעים סודות התורה לא עמדו על הר סיני]. וכן בענין הענש המעתד לאותם שאינם עוסקים ברזי תורה רחמנא ליצלן אשר בזהר

פְּקוּדֵי (דף רמז:): וז"ל... מי שיכל ולא למד סוד כשתעלה נשמתו דוחים אותו לחוץ, ולא עולה למעלה, ונמצא מתחת להיכל בבושה וכאשר השרפים מרימים את כנפיהם כולם בועטים בו בכנפיהם ושורפים את נשמתו ולא נשרפת, ועומדת ולא עומדת, וככה נידונת נשמתו בכל יום, מאירה ולא מאירה, ואף על גב שיש לו מעשים טובים - בְּגִין דְּלִית אַגְרָא בְּהוּא עֲלָמָא, פְּאִינּוֹן דְּמִשְׁתְּדִלִי בְּחֻכְמָתָא, לְאַסְתְּפֵלָא בִּיקְרָא דְּמֵאֲרִיהוֹן וְכוּ', יְעוּיִן שָׁם. וְלֹא דִי בְּעַנְשׂ זֶה אֱלָא צְרִיךְ לְחֹזֵר וּלְכוּא בְּגִלְגּוּל כְּמָה פְּעֻמִּים וְלְסַבֵּל צַעַר עוֹלָם הַזֶּה וְצַעַר הַמִּיתָה רַחֲמָנָא לִיצְלָן, וַיֵּשׁ סִפְק בְּזֶה אוֹלֵי יִזְכֶּה בְּנִשְׁמָתוֹ גּוּף הַשְּׁנִי שְׁבוּ יְקִיָּים זֹאת הַמְצוּהָ פִי אֵין מִסְפִּיק לוֹ לְכוּא בְּסוּד הָעֵבוֹר, כְּמִבְּאָר בְּתַחֲלַת שְׁעַר הַמְצוּוֹת וּז"ל: וְאִם לֹא עָשָׂה בֵּין הָרֵי חֶסֶד מְצוּהָ אֶחָד שֶׁל תְּלִמּוּד תּוֹרָה שֶׁהִיא גְדוּלָה וְשִׁקּוּלָה כְּכֹל הַמְצוּוֹת וְצְרִיךְ שִׁתְּגַלְגֵּל עַד שִׁיטְרַח בְּד' בְּחִינּוֹת שֶׁל הַפְּרִד"ס הַנִּזְכָּר. עַד כָּאן לְשׁוֹנוֹ. [א"ה: ומרן הגה"צ רבי חיים קנייבסקי שליט"א שואל לאברכים הבאים אליו, אם לומדים הם זוה"ק? ועונים לו עדיין לא סיימנו ש"ס!!! ואומר להם, מה זה נוגע, ודעו כי ללא לימוד זוה"ק לא זוכים להיכנס לגן עדן העליון, ומורה לאברכים ללמוד זוהר גם בגירסא, ע"כ].

וְהִנֵּה בְּעִירְנוּ בְּגִדְד יִבְנֶה עִירְנוּ אֲמֵן, הָיָו לָנוּ שְׁנַיִם כְּרוּבִים זָהָב הַסּוֹכְכִים עַל הָעִיר מִבֵּית וּמְחוּץ

והמה אשר היו לנו לחומה ולמחסה ביום זעם, הראשון בקדש צדיק יסוד עולם חכם רבי יוסף חיים בן חכם רבי אליהו בן חכם רבי משה בן חיים וז"ל וקדוש לברכה. ושני בקדש הרב הגאון חכם רבי שמעון אהרן אבא בר אבא המכנה אגסי וז"ל וקדוש לברכה, המחבר ספר בני אהרן על שער הגלגולים, אשר שני צדיקים אלו הם לבדם היו נמצאים בעירנו שרב עסקם היה בעץ חיים ובשמונה שערים כל אחד ואחד הוא עוסק לבדו בחדר משפיתו בפני עצמו, והמה בזכותם וצדקתם היו מגנים על העיר זה מפה וזה מפה, אפס כשגמרו העוונות ונלקח ארון האלהים חכם רבי יוסף חיים זכרונו לברכה בשנת ה'תרס"ט בי"ג אלול התחילה העיר להיות צולעת מהלכת על רגל אחת והתחילו הצרות לבוא פי אחרי קבורתו נלקחו בחורי ישראל לעבודת הצבא למלך ישמעאל ללמדם סדר המלחמה והיו כל העם מיללים ובוכים, והיינו מתנחמים בחכם רבי שמעון אהרן וז"ל לברכה וכל העם ענו אחריו עוד לא אבדה תקותנו כי הוא יכול למלא מקום הרב חכם רבי יוסף חיים זכרונו לחיי העולם הבא.

אד לא כאשר דמינו בן היתה, כי מעשה שטן הצליח וגם באותו צדיק פגעה מדת הדין, כי אחרי חמשה שנים בליל ו' ח' לחדש מנחם שנת המביט לארץ ותרע"ד נסע גם הוא למנוחות ועזב אותנו לאנחות.

ובהסתלק גם חכם רבי שמעון זכרוננו לברכה אז כבה
 מהעיר גם שביב האחרון. יוס"ף איננו ושמעון איננו.
 והיתה עת צרה ליעקב צרה כמבפירה כי בליל י"א
 מנחם אב, אחרי פטירת חכם רבי שמעון זכרוננו לברכה,
 בבקר השכם נדבקו מודעות אדמים מטעם המלך
 וגדוליו בכל השוקים ובכל המקומות ובתוך המודעות
 מציר חרב אדם לאות מלחמה ממלכה בממלכה.
 ממלכת קוסטנטינא בממלכת בריטניא. ותכף התחיל
 לקבץ את בחורי בני ישראל לצאת למלחמה להלחם עם
 בריטניא. והיו מסייעין אותם מעיר לעיר וממדבר
 למדבר בהרים ובגבעות עד הגיעם עד מקום קשרי
 המלחמה, ומני אז והלאה מצאונו רבות רעות וצרות
 והיו הצרות דוחקות זו את זו כל אחת רוצה להקדים את
 פני חברתה ואין שעה בלא רעה ואין רגע בלא נגע,
 וגזרות קשות נתחדשים בכל יום נוסף על יום אתמול.

גם מן השמים נלחמו כי בליל ג' י"ג פסלו שנת איכה
 תרע"ה צפו מי נהר חדקל מרב הגשמים ופרצו
 גדרי הנהר ושטפו ועברו תוך העיר בעוד היותנו ישנים
 על מטותינו בלילה וגאו המים מי שתו, ותהי צעקה
 גדולה בתוך העיר אשר כמוה לא נהיתה רק בזמן
 יציאת מצרים. וכל אנשי העיר עם מעמסיהם שעל
 כתפיהם ועם בניהם ובנותיהם הקטנים שנושאים אותם
 על זרועותם היו בורחים ונסים בתוך העיר ממקום

הנמוך למקום הגבוה כי אין דרך לצאת מן העיר כי המים הקיפו כל העיר מפל צד יותר רחוק ממלוא עיניו של אדם, וגבהו המים והפילו אליהם שליש העיר וכמה בני אדם שלא קדמו לברח היו בתיהם קבריהם רחמנא ליצלן. ואחר כך בא דבר לא תקום פעמים צרה, גם נתמלא אויר הרקיע פּרעושים ונלוה עמהם מכת בצרת ויקר השערים. גם אנשי הצבא לא הצליחו במלחמה והיו אנשי חרב הרוגי מלחמה ונשארו נשיהם אלמנות ובניהם יתומים.

עד שראה השם את לחץ עמו ישראל וינחם על הרעה ונלפדה בכל בליל א' י"ז אדר שנת עזרת ביד סגן המלחמה של בריטנייא הנקרא מוך, ובכח אנס כבו את שרפת העיר אשר הציתו בה אנשי חיל של קוצטנטנינא בעת צאתם מהעיר, גם שאר בני ישמעאל הנשארים בעיר שברו את חניות היהודים ובזזו איש לו עד שלא השאירו כלום ואפילו הדלתות של החניות עקרו ולקחום והיה דעתם לחזור אחר כך ולכוז גם את הבתים. ותהלה לאל שלא הפיק את זממם כי בהכנס האויב נחה שקטה כל העיר ונפשונו כצפור נמלטה מפח יוקשים. ואתה קורא נעים הבט נא וראה למה מצאתנו כל זאת תכף ומיד בזמן סלוקם של ב' צדיקים הנזכר אם לא להודיע לנו שזכות חכמת האמת שהיו עוסקים בה הם אשר היו עומדים למגן וצנה נגד מדת

הדין ובעצם כחם ואונם היו דוחים את הגזרות, מה שלא היה יכול לעמד נגד מדת הדין זכות כמה צדיקים וחסידים העסוקים בחיצוניות התורה שבאותו הדור...

כה דברי המחבר האי לחמא עניא.

הצער יאודה משה ישועה יחזקאל ישועה פתיא יצ"ו
(בית לחם יהודה חלק ראשון)

מכתב גילוי של בעל הסלם

"ותדע נאמנה, שעדין לא היה מזמן האר"י ז"ל עד היום הזה, מי שיבין את שיטת האר"י ז"ל, על שרשו וכו' והנה ברצון העליון יתברך, זכיתי לעבור נשמת האר"י ז"ל, לא מפני מעשי הטובים, אלא ברצון עליון, שנשגב גם ממני עצמי, למה נבחרתי אנכי לנשמה נפלאה זו, שלא זכה בה אדם מעת פטירתו עד היום, ולא אוכל להאריך בענין זה מפני שאין דרכי בזה לדבר בנפלאות" (מין "בעל הסלם" ז"ע במכתב משנת תרפ"א).

אנו רואים שבעל הסלם העיד על עצמו שהוא זכה לעבור נשמת האר"י ז"ל, והוא זכה להתגלות נבואית של ה' אליו, (ראה למטה עדות אישית ומכתבי התגלות) והוא היה שליח ה' להציל את עם ישראל מחלי הגלות האימה, באמצעות תרופה קדושה ואלקית שנקראת "הזוהר הקדוש".

לא נהיה ככת יענה הטומנת ראשה בחול! נפעל לבטול
 הגזרות הקשות בכל כחינו! נלמד הזוהר הקדוש
 ויתבטלו כל הקטרוגים מעלינו!

וכבר הובטחנו שאין ישראל נגאלים אלא בתשובה,
 וכיצד? וכבר התנבא הנביא יחזקאל (פרק לו כה)
 "וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם" וגו', ואמרו
 צדיקי הדורות שזהו בלימוד הזוהר הקדוש, ונזכה
 בקרוב שיערה עלינו השי"ת רוח טהרה, ונזכה לטהר
 לבבנו לעבד ליוצרנו וללמוד כל תורתנו הקדושה
 בפרד"ס חלקיה בכל כחנו ובכל נפשנו ובכל מאדנו,
 ותקים הבטחת הרע"א מהימנא "בהאי ספר הזהר, יפקון
 ביה מן גלותא ברחמי" בביאת גואל צדק במהרה
 בימינו, אמן.

סיכום לזעקת ביטול "גזירת הגיוס"

על ידי שיתרבו שיעורי הזוהר הקדוש דקה ביום, נתגבר על
 גזירת הגיוס (זוה"ק).

על ידי שכל מגידי שיעור של דף היומי ומשנה ברורה ועוד,
 ילמדו עם תלמידיהם דקה אחת זוהר ביום יתבטלו כל
 הגזירות (זוה"ק).

על ידי שכל הבחורים ילמדו דקה זוהר ביום יתבטל הגזירה
 (זוה"ק).

חייבים למסור נפש על גזירת השמד, לימוד דקה זוהר ביום
הוא התשובה לגזירה (זוה"ק).

יהודי! דע כי זוהי שעת השמד אשר מחויבים למסור את
הנפש, אם למעצר או לגרוע מזה!!! התשובה!!!

יחד נמסור את הנפש ללימוד דקה זוהר ביום, וגבר
ישראל!!! (זוה"ק).
